

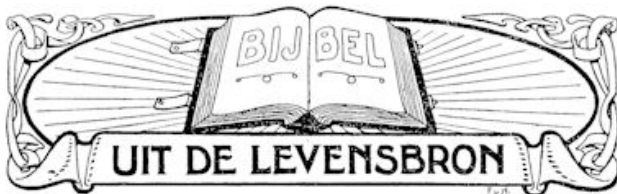
MEISJESLEVEN

CHRISTELIJK TIJDSCHRIFT
VOOR ONZE
VROUWELIJKE JEUGD.

ONDER REDACTIE VAN J. M. WESTERBRINK-WIRTZ EN P. KEUNING

MET MEDEWERKING VAN DE DAMES: JOHANNA BREEVOORT, H. S. S. KUIYPER, J. H. KUIYPER, J. L. F. DE LIEFDE, A. E. A. MONGERS, H. RIEMENS, C. STRIJDER, MARION VEREN. EN DE HEEREN: B. WESTERA, P. DE ZEEUW J.GZN. ENZ
REDACTIE-ADRES: REDACTIE „MEISJESLEVEN” TE BAARN — UITGAVE: UITGEVERSMAATSCHAPPIJ E. J. BOSCH JBZN. TE BAARN
Verschijnt den 2den Donderdag van iedere maand. Abonnementsprijs f 1.95 per half jaar. Men verbindt zich voor een geheelen jaargang.

ZIJ MERKTEN DAAR NIET OP.

De Heere sprak wel tot Manasse en tot zijn volk, maar zij merkten daar niet op. 2 Kron. 33 : 10.

Als er ooit iemand gewaarschuwd is geworden, dan is het wel koning Manasse geweest.

In zijn jeugd heeft zijn vader, de vrome koning Hiskia, hem gesproken over de wet van den Heere, zijn God.

Het is een groot voorrecht, vrome ouders te hebben; hun waarschuwingen en vermaningen treffen vaak diep en ze worden soms nog herdacht, wanneer God die vrome ouders reeds lang tot Zich heeft genomen.

Manasse is gewaarschuwd geworden door de geschiedenis van het volk Israëls. In die geschiedenis kwam het uit, dat het een godvreezend volk welgaat, maar ook, dat de Heere met Zijn straffen komt, als zijn volk van Hem afwijkt en andere goden gaat dienen.

Manasse is gewaarschuwd geworden, telkens opnieuw, als hij den dienst in den tempel bijwoonde en als hij zich daar bevond in de tegenwoordigheid Gods.

Al die waarschuwingen hebben niet gebaat; Manasse heeft gruwel op gruwel gestapeld en, als meer dan één koning vóór hem, heeft hij zijn weg voor den Heere bedorven. Toen heeft de Heere hem op

andere wijze gewaarschuwd, hem en zijn volk. Toen heeft God Zijn profeten gezonden, om in Zijn Naam het naderend oordeel aan te kondigen. Toen heeft het geklonken: „Zie, ik zal een kwaad over Jeruzalem brengen, dat een ieder die het hoort, beide zijne ooren klinken zullen, en ik zal over Jeruzalem het meetsnoer van Samaria trekken, mitsgaders het paslood van het huis Achabs, en ik zal Jeruzalem uitwisschen, gelijk als men eenen schotel uitwischet: men wischet dien uit, en men keert hem om op zijne holligheid.”

En nòch Manasse nòch zijn volk hebben naar deze vermaningen gehoord. De Heere sprak wel tot hem en tot zijn volk, maar zij merkten daar niet op. Het spreken des Heeren maakte geen indruk; het werd gehoord en dan... ging Manasse weer den ouden gang en 't volk van Juda volgde den koning na.

Zie, hoe het gaat met den zondaar, wanneer God zelf hem niet opmerkende maakt. Dat zondaarshart is niet te roeren. De Heere komt met Zijn vermaningen, maar dat hart blijft ongevoelig. Het trilt ook niet even van ontroering. Het trekt zich van alles niets aan. Het heeft zelfs niet voor de aangekondigde straf. Het houdt vast aan de zonde en droomt nog van vrede, als het gevaar reeds nabij is.

En dan, eindelijk, komt het strafgericht des Heeren als een laatste waarschuwing. Juda heeft het ondervonden en Manasse heeft het ervaren en toen, eindelijk, is het harde hart van den koning week geworden; toen is dat onverschillige hart opmerkende geworden en is Manasse met boete en berouw weergekeerd tot den God van zijn vaderen.

* * *

Ook tot ons komt de Heere met Zijn waarschuwingen en vermaningen.